

belsler til Hjælp, som ere oppe ude omkring i vore Kommuner. Jeg tillader mig derfor at spørge, om der fra Regeringens Side kan ventes Forslag sigtende til, at Kommunerne kunne erholde en Refusion, svarende til den, der ydes ved Kontant-Understøttelser, naar Kommunerne skride til at opføre Alderdomshjem.

Den ærede Ordfører for Reformpartiet sagde i sin Tale i Dag, at han ansaa de Tilskud, der vare foreslaaede paa det foreliggende Finanslovforslag til Børnehjem, for at være for ringe. Jeg giver ham Ret; de ere meget for ringe. Der foreslaas ydet fra Statens Side 30 Kr. pr. Barn til de enkelte Børnehjem. Dette Beløb er alt for ringe. Jeg mener ikke, at man fra Statens Side har opfyldt sine Forpligtelser, forinden man er naaet til at refundere baade Kommunen og de private indtil Halvdelen af de Udgifter, de have til offentlig Børneforsorg. I de sidste Aar er der dels som Følge af den Kritik, der har været ført, og dels som Følge af mange interesserede Mænds og Kvinders Arbejde oparbejdet en Stemning for, at Kommune og Stat i større Grad end hidtil skulle løse denne Opgave. Jeg skal bl. a. henvise til en Beretning, som er afgiven af et Udvalg, nedsat af den københavnske Lærerforening, og af et Udvalg, nedsat af den københavnske Borgerrepræsentation. Jeg skal henvise til en Forhandling, som fornylig er ført i Københavns Borgerrepræsentation. Der har saa ofte lydt Klager over Københavns Kommunalbestyrelses Stilling til de fattige. Man har gjort opmærksom paa, at det var Magistraten og navnlig altsaa vedkommende Afdeling, Fattigafdelingen, som har Ansvaret for de Brøst, der her vare til Stede. Men den Forhandling, der for nogle Dage siden blev ført i Københavns Borgerrepræsentation, var en Forhandling, som vidnede om en høj Grad af Humanitet, og det var at ønske, at en lignende Humanitet og Forstaaelse af Børnenes Ret maatte være til Stede omkring i andre kommunale Raad. Københavns Kommunalbestyrelse vil, saa vidt man da kan dømme efter de to Beretninger, der ere afgivne, og den Forhandling, der er ført, nu sætte sig i Aktivitet for at komme dertil, at de fattige forældreløse, forsømte og vanrøgtede Børn blive opdragne indenfor Byens Grænser, blive anbragte dels i Familiehjem og dels i gode Børnehjem. Hvis disse Bestræbelser fra Københavns Kommunalbestyrelses Side, som mødes med tilsvarende ude omkring fra andre Kommunal-

bestyrelser, skulle bære Frugt i Løbet af en overskuelig Tid, saa maa Staten komme Kommunerne til Hjælp. Jeg vil da her fremsætte den Opfattelse, at den Vej, der bør følges, hvis man for Alvor vil Løsningen af dette Spørgsmaal, er, at Staten maa yde Tilskud til de Kommuner, der gaa i Gang med at opføre Dagarbejdsskoler, Vuggestuer, Asylter, Børnehjem og Familiehjem. At overlade denne Opgaves Løsning alene til Kommunerne, er ensbetydende med, at vi i de fleste Kommuner intet faa gjort og i en Del kun faa gjort lidet, idet Kommunernes Stilling, baade Københavns, Bykommunernes og for øvrigt ogsaa Landkommunernes, er overordentlig trykket. Kommunerne ere neppe i Stand til med de forhaandenværende Skattemidler at kunne gennemføre en human Alderdomslov, en human Fattigpleje. Men kræver man af Kommunerne, at de skulle tage ny sociale Opgaver paa sig, tror jeg, at det brister i mange Tilfælde. Vil man derfor have Opgaven løst, have kommunale Børnehjem, Vuggestuer, Asylter og Dagarbejdsskoler, saa maa Staten stille et betydeligt Beløb til Raadighed.

I Loven om Værgeraad siges der, at Staten tager Del med Halvdelen i Udgifterne til Driften af Dagarbejdsskoler. Men vi have ikke nogen Dagarbejdsskole her i Landet. Loven har virket i godt to Aar, men det vigtigste Organ, Loven nævner som det, Børnene kunne anbringes i, findes endnu ikke i nogen af Landets Kommuner, og Grunden hertil er selvfølgelig den, at Kommunerne efter Arven fra Højre have haft saa overordentlig meget socialt Arbejde, der skulde gøres, at de økonomisk ikke have evnet at løse denne Sag eller paabegynde Løsningen af den. Men det maa jo dog være Mening, naar man i Loven om vanrøgtede og forsømte Børn nævner dette som det vigtigste Organ til disse Børns Forsorg, at man da etablerer dette Organ. Det er ikke etableret, men de Herrer skulle faa at se, hvilket Liv og Fart der vilde komme i det Arbejde, hvis der fra Statens Side paa Forhaand blev sagt, at til Opførelse af Dagarbejdsskoler stiller Staten Halvdelen af de dermed forbundne Udgifter til Raadighed. Man er allerede inde paa det Princip, idet Loven siger, at Halvdelen af Driftsudgifterne udredes af Staten. Men det konsekvente maa være det, at Staten tager Del med Halvdelen i de Udgifter, som Kommunerne have til Opførelse af de forskellige Institutioner, der skulle tjene til at pleje og værne om den Ungdom, som